

Bepakt met een koeltas en de fotocamera stappen mijn metgezel en ik op zaterdagochtend op de fiets om een deel van de Atelierroute te fietsen, wetende dat de hele route in één dag simpelweg te ambitieus zou zijn. Al bij het eerste bezoek blijkt deze conclusie een juiste geweest te zijn, want eenmaal in gesprek met de boeiend vertellende kunstenaars en onder de indruk van hun werk, is afscheid nemen soms meer plicht dan wil.

Zo vertelt Anja Dekkers van Pas-gemaakt over het knip- en plakwerk (haar woorden) van de prachtige handgemaakte theepotten en kopjes en praat ze ons enthousiast bij over het gebruik van haar 3D printer. Het ding staat ijverig een nieuwe patroontje uit te spugen terwijl we staan te praten, een technisch snuffje wat je niet direct linkt aan keramische kunst, maar wat klaarblijkelijk wel degelijk wordt toegepast. De hedendaagse techniek weet dus ook haar plaats te veroveren in de ateliers van kunstzinnig Ouwe-syl. Onze dag kent hiermee al een leerzame start.

Een paar deuren verder lopen we de woning van Janny Vellinga-Hooghiemstra in. Direct linksaf staat de deur naar het atelier open, alwaar zoonlief op dat moment de honneurs waarneemt. Als we vragen of er foto's gemaakt mogen worden, roept hij toch snel even zijn moeder erbij. Zij weet er immers, zo vertelt hij, het allermeeste van.

In de kleine, overzichtelijke ruimte hangen prachtige interpretaties van de directe omgeving, niet alleen in beeld geschilderd of getekend, maar ook in woord beschreven. De artiest zelf weet er inderdaad het meeste van en vertelt over haar band met deze streek en de inspiratie die ze vindt op plekken waar het lijkt alsof alles nog moet beginnen. Die energie stralen ook haar schilderijen uit. In de vele kleuren die ze haar vergezichten meegeeft, zal menigene de

vertrouwde en geliefde luchten boven ons Bildtse landschap herkennen. Onderweg naar onze volgende bestemming bespreken we nog uitgebreid wat we aan moois hebben gezien.

Het volgende adres is dat van Alex Vreeman en zijn vrouw Saskia. Genietend van het heerlijke weer, zit hij ons aan een tuintafeltje al op te wachten. Zijn expositieruimte staat op wielen, een bijzonder origineel concept wat meteen al de aandacht trekt als we de fietsen parkeren. We krijgen uitleg over het idee achter de studio op wielen en maken daadwerkelijk kennis met deze gemakkelijk pratende man.

De gevoeligheid in zijn verhalen vinden we ook terug in zijn fotografie. De foto's die de wanden van de mobiele studio sieren, zijn stuk voor stuk sprekende werken. Het lijkt alsof de mensen op die foto's gevangen zijn in een emotie en we bespreken onderling hoe knap het is om dat in een momentopname te vangen. Het leidt tot misschien wel het mooiste verhaal van de dag, waarin hij ons meeneemt in zijn visie en zijn gedachtengang.

Op de zijkant van de studio staat de tekst, "gelaten zijn nooit gelaten voor wie kijken kan", een credo wat hem is aangedragen op jonge leeftijd en waaruit hij nu, zoveel jaren later, nog steeds inspiratie put.

Diep onder de indruk fietsen we naar Zwarte Haan, onderweg genietend van het prachtige weer en de landerijen. Na een heerlijke lunch belanden we in het atelier van David van Kampen. We merken dat het steeds drukker wordt op de route en dat we zo nu en dan zelfs, door inachtneming van de anderhalve meter maatregel, even op elkaar moeten wachten. Eenmaal binnen, valt ons de mond open van verwondering.

De werken van David van Kampen zijn, op z'n zachtst gezegd, bijzonder te noemen. De van hout en karton gemaakte reliëfschilderijen, in sprekende blauwe en groene kleuren, zijn een ode aan de natuur, een mening die door alle aanwezige bezoekers wordt onderschreven.

We reizen dan de Nieuwebildtdijk verder af naar Waddenwood, het ecologisch imperium van Michel Ruigrok van de Werve. Michel maakt van onbewerkt hout, wat wordt vergaard in de omgeving, kisten, urnen en grafmonumenten. De natuurlijke uitstraling van de houten monumenten maakt indruk, zet aan tot overwegen en brengt een gesprek op gang over asbestemming van mens en dier na het onvermijdelijke einde. Michel praat met eerbied en elan over de mogelijkheden die hij met eigen handen creëert om geliefde overledenen een passend afscheid te geven, een onderwerp waaraan we niet dagelijks willen denken, maar waarmee we allemaal ooit geconfronteerd zullen worden. Michel maakt duurzame, biologische oplossingen die overledenen, heel symbolisch, terugbrengen in en naar de natuur.

We maken de oversteek naar de Oudebildtdijk, het laatste stukje van onze route. We parkeren de fiets bij het atelier van Hendrik Elings, wat nog vóór binnenkomst weet te imponeren. Op deze prachtige locatie vinden we opnieuw schilderijen die ons weten

te raken met hun kleuren en, gekeken naar een aantal specifieke werken, rondt confronterende details. Naast de levensechte gezichten die ons vanaf de muren van het atelier aankijken, vangen ook de geschilderde (winterse) landschappen direct de aandacht.

Onze voorlaatste afslag leidt ons naar Jan Bartlema. Op verschillende plekken in en rond het huis ligt de fotografie van Jan in grote getale op kijkers te wachten. We zien onder meer bloemen en vogels, maar vooral ook kerken. Dat laatste blijkt niet geheel toevallig te zijn, zo wordt ons kort daarna verteld. Binnen worden we namelijk in vogelvlucht meegenomen in de persoonlijke strijd die de kunstenaar de afgelopen jaren heeft gevoerd. In de boerderij hangen zijn heden en verleden dicht bij elkaar om het ontroerende verhaal kracht bij te zetten. Als we kijken naar een recent werk van een jong meisje met een sprekend gezicht, waarbij ons uitgelegd wordt dat de overwinning in de details van dat gezichtje zit, dan mogen we spreken van een hoopvolle afloop.

Het slotakkoord van onze fietstocht bevindt zich aan de Oudebildtdijk 14, het atelier van Esther Eggink. Wat al vrij vlot na binnenkomst kan worden vastgesteld is de medemenselijkheid in het werk van Esther. We staan versteld van de emoties die haar schilderijen oproepen, vooral die doeken die zo overduidelijk maatschappelijke onrust en politiek onrecht uitbeelden. In een heel kort gesprekje geeft Esther aan graag een keer te willen exposeren met louter deze werken. Gelet op wat we al mochten bekijken tot dusver, zien we datum, tijd en plaats van deze toekomstige expositie heel graag tegemoet.

We hebben helaas niet alle ateliers kunnen bezoeken. In [deze folder](#) vindt u de route en alle deelnemende ateliers, inclusief adres en website. Ook voor meer informatie over de kunstenaars in dit artikel verwijzen wij u naar deze folder.

De foto's in dit bericht zijn eigendom van de maker van het kunstwerk op die foto.